

רבי ישמעאל פרק רביעי עבודה זרה

בג.

עין משפט
נר מצוה

למ א ב מיי פ"ח מהל
עברתה כרובים ה' ט
סמג ללחן מ' טוש"ע יד
ס' קמו ספיק ג
ב מ מיי שם הלכ' י טור
ש"ע שם ספיק ז
מא ד מיי שם טוש"ע
ס ספיק ח
מב ד מיי שם טוש"ע
ס ספיק ז
מג ד מיי שם טוש"ע שם
ספיק ח וע"ש
מד ז מיי שם פ"ו הלכ'
ס סמג שם טוש"ע
ס ספיק ג
מה ח מיי שם פ"ח
הלכ' י סמג שם
טוש"ע ס ספיק ט

תורה אור השלם

1. ועבר בה נקשה ורעב
והיה כי ירעב והתקצף
וקלל במלכו ובאלהיו
ותנה למעלה: ואל ארץ
יביט והנה צרה וחשכה
מעוף צוקה ואפלה
מנדה:

ישעיהו ח כא-כב

רבינו חננאל (המשך)

עבד לה כי החד
 וטובתה חמתו
 ועבד לה כי כרבתה והיה
 כי ירעב והחצף וקלל
 כבמלו ובלאחיו ובה
 למעלה ותכזב ופנה
 ואל ארץ כיטו והנה
 וטובתה מעוף צוקה
 ואפילה מנודת: **צוקה**
 מכרתו או שטננה ר' אומר
 וזהו הכ"א ב' ביטל.
 איבעיא להו כשמכרה
 לצורך ישראל מחלוקת ר'
 אומר: **אבל** אם מכרה
 לצורך עובד כוכבים דברי
 הכל ואל ביטל.
 ולאמץ בין הוד ובין
 בזה מחלוקת. ת"ש דאמר
 ר' נחמן דברי
 בשמכרה לחבלה. ומאן
 ניהו צורך ישראל עפ"י
 חכמים אל נחלקו
 אלא כשמכרה לצורך
 עובד כוכבים דאמאי
 למימר לעובדה [מכרה].
 אבל לחבלה מדוי לי.
 מיתבי הלוקח גרסאות
 כן העובד כוכבים ומצא
 בהן עבודת כוכבים אם
 ע"ש דלא תן מעות משו
 היה דו יחיד. משנתו

מעות משך יולין לים
המחלה. איתרם שלמה
בנפוח שגורא אם מכרה
לו פליג. רבני אמרי לא
טהר. אהל מני רבן היא
ומשום חל כיון שקנהא
יולין לים המחל שגריין
אין ביטלה. ויכין שקנהא
ישראל אין לה ביטלה
עומלית. אלא אי אמר
בנפוח לנפוח ישראל ביה
הכל ביטלה. אמאי יולין
לים המחל. אלא כבר
ביטלה. ופרקינן כי אמרין
בנפוח ישראל דיה
ביטלה. כפירוש עובדה
כוכבים. אבל הכל אדעתה
דנדראות וישראל אבל
אדעתה דעבורת כוכבים
לא ויכין. פי' נדראות
שיבירי לם מכות: ויכין
הכל עליה ואן שפול
עליה מפולת או גנבה
לפטין או הניחיה בעלים.
והכלו ליה למגרות עליה

(א) אולי י"ל אם מכרה בפירוש
אדעתא דעבודת כוכבים וכו'.

אברהם בצורה "ישראל" • לאו דווקא זאָרף דאָס איז זאָינ זאָרף נאָם
דעם ישראָל לגבי ענדעס כּוּכִיז'ס כּאָרפּין מעדעמיז מעלוקס
גרוטאָטעס וואָי כּשאָינ זאָרף אָסור מאָי קפּירן דעלמאָ כּשאָינ זאָרף
איירי אַלס איירי דנקט זאָרף ענדעס כּוּכִיז'ס נקט נאָם זאָרף ישראָל:
"דעלמאָ בִּין בּוֹי וּבִין בּוֹי מַחֲלֻקֶת."

שיש לו בה שותפות
 דלא מבטל דעובד
 בבבם דנפשיה מבטל
 תא⁽⁶⁾ ר"ש בן מנסיא
 של ישראל אין לה
 עולמיות א"ר הילל
 רבה אלא ב"שיש לו
 נפות וקמ"ל דישאל
 ה: **מתני'** כיצד
 ראש חוטמה ראש
 שלא חיסרה ביטלה
 בפניה גררה זרק בה
 בה ביטלה מכרה או
 ל וחכ"א ילא ביטל:
 אי ביטלה א"ר זירא
 בפניה והשתין בפניה
 אמר קרא יהיה כי
 מלכו ובאלהיו ופנה
 יאל ארץ יביט והנה
 דקלל מלכו ואלהיו
 יביט: מכרה או
 ל [וכו'] ועירי א"ר
 אמר רב ח"א מחלוקת
 בצורה ישראל דברי
 צורה ישראל מחלוקת
 מחלוקת אבל צורה
 לא ביטל או דלמא
 קת ת"ש דא"ר רנאן
 ודברי חבריי שמכרה
 מאי לעובדה אילמא
 לעובדה לעובדה
 ימ"ט דמ"ד לא ביטל
 שעתיד לחבלה ומנו
 למי שעתידי לעובדה
 וש"מ בין⁽⁷⁾ בזה ובין
 קא רנאן דברי
 ומנו צורה ישראל
 וזלי אלא דשמכרה

וידור לי מיתבי ^(ז)הלוקה גרומאות מן העובדי כוכבים
נים אם עד שלא נתן מעות משך יחזיר אם משנתן
המלח אי אמרת בשלמא בצורף ישראל מחלוקת הא
אמרת בצורף עובד כוכבים מחלוקת אבל בצורף
של הא מני שאני התם דאדעתא דגרומאות זבין
נים לא זבין תנו רבנן ^(ח)לוה עליה או השנפלה
ה ליסטין או שהניחוהו הבעלים והלכו למדינת הים
אם

עליה דנימא נראין דבריי לשומעי מחלוקתינו מדברי חזיריי אלף
יג' וה"ק נראין דבריי לחזיריי ומודים הם לי כשמכרה למי שעמיד
ממלא קמני ונראין דברי חזיריי אלף ודברי חזיריי ממלל דנראין
שעמד ונראין דברי חזיריי דלעצודה וא"כ צמאי פליגי: גרעאות.
ויצטלנה ואחר כך אי יראה חקניה ממנו. ואע"ג דמשך לא
היה בטעות הואי דלא ידע שיש צדקן עבודת כוכבים: אם דמאן לא
ביים ולטול מעותיו ואע"ג דמשעינה בטעות הואי כיון דיהב דמי
לישראל קמני אסורה דלא בטלה: אי אמרם בשלמא כו' אלף אי
קמני ויליך לים המלח מני: שאני הכא דהאי עובד כוכבים אדעתא
דצינן עבודת כוכבים לצדה לאורף ישראל דברי הכל ביטול מדעתו:
לא. ואינו חש לפנותה: או שגנבוה ליסטים. ואינו מחזיר אחריה:
כמחלמת

א"ר הייל לא נזרכה אלס שיש לו. לישראל שותפות בזה (ה) וזה גופה לא אנטריך לאשמועינן דהא גמי פשיטא שאינו יכול לבטל חקוקו של עובד כוכבים שאפילו שלו אין יכול לבטל אלס למידק מינה שישאל הוה ללא מבטל חק העובד כוכבים אזל עובד כוכבים יכול לבטל חק עצמו ולא אמרינן היי

דרכי וולם לא נצרכה
וקמ"ל ישראל הוא
כוכבים אבל עובד
איכא דמתני לה אבר
אומר "עבודת כוכבי
במילה עולמית מא
בריה דר' וולם לא
לעובד כוכבים בה ש
אדעתא דנפשיה
מבטלה יקמץ ראש א
אצבעה ^(ב) פחסה אע"
^(ג) ^(ד) רק בפניה השתין
את הצואה הרי זו
משכנה רבי אומר ב
גמ' כי לא חיסרה
השפחסה בפניה רק
מנה"מ אמר חזקיה
ירעב והתקצף וקלל
למעלה וכתוב בתריד
צרה וחשכה וגו' דא
ופנה למעלה אל
משכנה רבי אומר ב
יוחנן ור' ירמיה בר אב

מסורת הש"ס

[תוספ' פ"ו ה"ב],
[לעיל מז.], ג) [לעיל
:ד] לקמן עא': [בכורות
:ה] [תוספ' פ"ו ה"ב
:ש], ו) [שייך לעמ'
הקודם],

גליון הש"ס

ים' ד"ה אבל. לאו
דקא צורף. עי לעיל מג
ע"א תוד"ה אידי;

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

סוֹסֶה הִכָּה עָלָיו יִשְׂרָאֵל
וַיִּנָּסוּ עָדָה שְׁנַת־מֵעֶשֶׂה
וַיָּמָה אֶל־כָּל הָאֻמִּים
(עֲלֵה לָּהּ) **גִּרְדָּה**.
וַיֵּן וַיִּזְלָהֶם (עֲלֵה לָּהּ)
וַיִּשְׁאָרוּ. מִמִּיתָם כֶּסֶף
כִּרְכֹּת (יָגֵ) **אִם** עַד
לֹא נָתַן מְזוּת יַחֲדוּר.
אִם קִימָה לֵב מִמִּיתָ
עֲשֶׂה (לְקוֹם) **קוֹנֵה**
כִּי־וָתֵּן שֵׁם. **יִדְלֹךְ**
וַיִּבְרָא לֵב הַהֶמְלֵךְ.
וַיִּזְכֹּת כּוֹכְבֵּי יֵד יִשְׂרָאֵל
עֲשֶׂה עֲלֵיהֶם (שֵׁם)
וַיִּזְכֹּת לֵב מִזֵּי הַלְּאֻוִּיִּם
וַיִּשְׁתַּחֲוֶה לָּהֶם (לְקוֹם שֵׁם).

רבינו חננאל

יד לא נצרכה כגון שיש
 בה שותפות כ"י, אלא
 ה' ונחלה לא באיתור, א"כ
 העדוה כמבטל של ישראל
 יפילו יש לעבוד כוכבים
 וקמל שותפות וקמל
 ודאלא מדרגת מדרגת
 ח' לא לעבודת כוכבים.
 י' מבטל לה עובד
 כ' מבטל לא מבטל א"ל
 ולקא תנפשה. אבל
 לקחה וישראל לא צמ
 יבטל ליה. **ורושלם**
 עובד כוכבים שערבה
 וישראל א"ל לה טעלה
 כעד **תנא**
 טעלה. קטע ארא אונת.
 ער ארא וטעמה. דאן
 נכבה. פסח חנה
 עובד צורת מניה
 וישראל עינן ס' א"ע
 א"ל וחסר טעלה. אבל
 וק' א' וטעמה פניהו ו'
 כ' כ' גאולה לא טעלה.
 ו' ויטעמה ויטעמה